

‘ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΈΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΡΙΦΥ

Τεύχος 4

Αύγουστος 1999

Περί προφητειῶν

Υπάρχει στις μέρες μας μία ἀγωνία ἢ ὁποία ἀναπτύσσεται με μαθηματικό καί ἀύξητικό τρόπο σέ ὄλο τό νησί μας. Ἰδιαίτερα αὐτές τίς μέρες γύρω ἀπό θέματα προφητικά, θέματα πολέμου, θέματα διορατικῶν καί προορατικῶν Γερόντων. Ἔτσι καλλιεργεῖται πολλές φορές αὐτό τό κλίμα τῆς «προφητολογίας-μελλοντολογίας» χωρίς νά τό θέλουμε. Καί ἐμεῖς οἱ πνευματικοί καί οἱ ἀρχιερεῖς ἐάν δέν δώσουμε σωστά τά πράγματα στό λαό τοῦ Θεοῦ, βλάπτουμε ἀντί νά ὀφελοῦμε τόν κόσμο μας! Εἶναι πολύ σημαντικό ἀγαπητοί μου, νά ἔχουμε αἴσθηση τοῦ τί σημαίνει πνευματική ζωή, καί ποιός εἶναι ὁ στόχος αὐτῆς τῆς ζωῆς. Στόχος τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι νά γνωρίσουμε διάφορα θαυμαστά γεγονότα, ἢ νά δοῦμε διάφορα θαύματα στή ζωή μας;

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, ὁ Χριστός, εἶπε: «Μακάριοι οἱ μή εἰδόντες καί πιστεύσαντες» καί μακάρισε αὐτούς πού δέν εἶδαν θαύματα καί ἐπίστεψαν. Καί αὐτοί οἱ ὁποῖοι εἶδαν τά περισσότερα θαύματα στή ζωή τοῦ Κυρίου ἦταν οἱ μαθητές του! Ἐνας ἀπό αὐτούς ἦταν ὁ Ἰούδας. Ἀκόμα ἦταν οἱ Φαρισαῖοι καί οἱ Γραμματεῖς, πού οὔτε αὐτοί ἐπίστεψαν. Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι στή ζωή τους εἶδαν τόσα θαύματα καί πῆραν τόσα πολλά, κι ὅμως ἡ πίστη τους ἦταν λειψή. Οἱ περισσότεροι, τελικά, δέν ἀκολούθησαν τήν ἀλήθεια, Καί ἀκολούθησαν τήν ἀλήθεια ποιοί; Οἱ Ἕλληνες, οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Σκυῆτες, ἀργότερα οἱ Σέρβοι, οἱ Ρῶσοι, ὅλοι οἱ βάρβαροι δηλαδή!

Τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ Ἑβραῖοι, ἐθεωροῦσαν ὅλους αὐτούς τούς λαούς, καί ἐμᾶς τούς Ἕλληνες τῆς Κύπρου, βάρβαρους. Βλέπετε ὅμως, ὅτι αὐτοί οἱ βάρβαροι τελικά, ἔγιναν ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, καί αὐτός πού ἐθεωρεῖτο ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἑβραϊκός λαός, τελικά ἔγινε ἕνας ἄχαρος λαός, ἕνας λαός δηλαδή χωρίς τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Εἶναι σημαντικό νά τά θυμόμαστε ὅλ' αὐτά. Γιατί ἂν ἐσυνέβησαν στούς Ἑβραίους, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά συμβοῦν καί σέ μᾶς. Διότι, ὅπως λέει πάλι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μπορεῖ ἀπό τίς πέτρες νά ἐγείρει τέκνα Ἀβραάμ. Μπορεῖ καί τίς πέτρες δηλαδή ἅμα θέλει νά τίς κάνει νά γονιμοποιηθοῦν καί νά δώσουν ἀνθρώπους.

Ἔτσι, λοιπόν τώρα πού ἐγώ εἶμαι σέ αὐτή τήν ἐπαρχία τῆς Μόρφου, καί περιέρχομαι τά χωριά καί τίς κῶμες τῆς περιοχῆς μας, μοῦ κάμνει ἐντύπωση, πού οἱ σημερινοί Κύπριοι ἀναζητοῦν μέ ἐπιμονή νά βροῦν θαυμαστούς Γέροντες καί πολλές φορές σ' αὐτή τήν προσπάθειά τους, οἱ σύγχρονοι ἐκκλησιαζόμενοι Κύπριοι – γιά νά μὴν πῶ θρησκευόμενοι πού εἶναι καί ἄσχημη λέξη – ἀντί νά βροῦν ἀγιασμένους, βρίσκουν συγχυσμένους ἀνθρώπους! Ἀντί νά βροῦν προφήτες βρίσκουν τρομοκράτες, ὅπως κάποια φυλλάδια πού κυκλοφοροῦν στίς μέρες μας πού μιλοῦν γιά τόσα πολλά! Μιλοῦν γιά πολέμους, μιλοῦν γιά τήν Κωνσταντινούπολη, πού θά τήν καταλάβουμε σέ λίγους μῆνες, μιλοῦν γιά τό ξανθό γένος καί ἄλλα θεωρήματα!

Τά φυλλάδια αὐτά πού κυκλοφοροῦν στήν Κύπρο, ἔρχονται ἀπό τήν Ἑλλάδα καί μερικά δυστυχῶς ἀπό τό "Ἅγιον" Ὄρος. Πρέπει νά ἔχουμε πολλή διάκριση σ' αὐτά, ἀπ' ὅπου κι' ἂν προέρχονται καί νά ἔχουμε τήν αἴσθηση, ὅτι τή ζωή μας δέν θά τήν καθορίσουν οἱ προφητεῖες, ἀλλά θά τήν καθορίσει ἡ δική μας στάση ἀπέναντι στό συνάνθρωπό μας. Ἀπέναντι στούς Ἁγίους μας. Ἀπέναντι στή σύζυγό μας. Ἀπέναντι στά παιδιά μας.

Πολλές φορές κατά ἕνα παράδοξο τρόπο, μᾶς τρώει ἡ ἀγωνία τί θά γίνει, πότε θά ῥθοῦν οἱ Τοῦρκοι. Ἄν θά μᾶς καταλά-

βουν οί Τοῦρκοι ὅλους, ἰδιαιτέρως ἐσᾶς πού ζεῖτε σ' αὐτήν τήν πεδιάδα τῆς Μόρφου καί ζεῖτε ἔντονα αὐτό τόν προβληματισμό καί τήν ἀνασφάλεια. Αἰσθάνομαι ὅτι μπαίνετε συνεχῶς σέ ἕνα μεγάλο πειρασμό καί αὐτά τά φυλλάδια δέν βοηθοῦν τελικά τήν πνευματική σας κατάσταση, ἀλλά περισσότερο μπλέκουν τά πράγματα καί δημιουργοῦν ὅλες αὐτές τίς ἀνασφάλειες καί ὅλες αὐτές τίς τρομοκρατίες! Οἱ προφητεῖες τελικά, ὅπως προανέφερα γίνονται τρομοκρατίες, ἀντί νά ἀποτελοῦν πηγὴ ἔμπνευσης, καί ἀνασύνταξης τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Μοῦ ἔλεγε τελευταῖα ἕνας κάτοικος τῆς Ὁρούντας, ὅτι τὸ ἐγγόνι του, ἕνα παιδάκι 12 χρόνων, ὅταν διάβασε στό σχολεῖο μιά τέτοια περιφερόμενη γραπτὴ προφητεία, ἀπὸ ἕνα Ἀγιορείτη μοναχό, ἔκανε τὸ παιδί νά μὴν κοιμηθεῖ δύο βράδρια ἀπὸ τὸν πανικό του. Καί μόνο τὸ γεγονός ὅτι αὐτὸ τὸ παιδάκι, ἕνα ἀγνό παιδί 12 χρόνων, τὸ ὁποῖο τώρα ἄρχισε, ἴσως λέω, νά γεύεται τὴν ἁμαρτία, ὅταν διάβασε αὐτὸ τὸ φυλλάδιο, αἰσθάνθηκε αὐτὸν τὸν τρόπο, αὐτὴν τὴν ὀδύνη καί ὀδηγήθηκε σέ αὐπνίες καί φοβία, αὐτὸ εἶναι δεῖγμα, ἀγαπητοί μου, – ὅτι τὸ φυλλάδιο αὐτό, – ὅποιος καί ἂν τὸ ἔγραψε, εἴτε Ἀγιορείτης καλόγηρος, ἢ ἱερέας, ἢ θεολόγος, ἢ ὁποιοσδήποτε καλόγηρος κι' ἂν ἦταν – ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέν τὸ ἔγραψε μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴν τὴ χάρη ἢ ἀπλή ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ θά τὴ συλλάμβανε μέσα ἀπὸ τὸ κείμενο.

Ὄταν διαβάζουμε ἕνα λόγο ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι χαριτωμένος, ἀμέσως διὰ τῶν γραμμάτων καί διὰ τῶν γραφῶν ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν μας. Ἄρα εἶναι πολὺ σημαντικό νά καταλαβαίνουμε ἐάν κάτι εἶναι τοῦ Θεοῦ, ἐάν αὐτὸ τὸ ὁποῖο διαβάζουμε ἢ ἀκούομε, ὅπως τώρα πού γίνεται αὐτὴ ἡ ὁμιλία, εἶναι τοῦ Θεοῦ! Ἐάν αἰσθανόμεθα μέσα στὴν καρδίαν μας κατάνυξη, χάρη καί χαρά. Ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁ πρῶτος καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ χαρά.

Ἐάν λοιπόν δέν αἰσθάνεσθε αὐτή τή χαρά τοῦ Κυρίου, τήν πραότητα, τήν ἐγκράτεια, ἀλλά αἰσθάνεσθε φοβίες, τρόμους, ἀνησυχίες, τότε νά ξέρετε ὅτι αὐτά πού ἀκούετε, εἴτε πού διαβάζετε, εἴτε πού αἰσθάνεσθε, δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ. Τό ἴδιο λέν οἱ ἀσκητικοί Πατέρες ὅταν, μερικές φορές, μᾶς παρουσιαστεῖ ἕνας ἅγιος, ἕνας ἄγγελος, καί ἀντί χαρά αἰσθανθοῦμε τρόπο ἀπ' αὐτή τήν παρουσία. Αὐτός ὁ ἄγγελος τελικά εἶναι μετασχηματισμένος πονηρός δαίμονας. Ἄρα, βλέπετε, τό ὅ,τι ὑπογράφει ἀπό κάτω ὁ Μόρφου Νεόφυτος, ἢ ὁ τάδε Ἀγιορείτης μοναχός, ἢ ὁ τάδε ἀσκητής τῆς Κύπρου, ἢ ὁ τάδε ἱερέας τῆς Κύπρου, ἢ ὁ τάδε θεολόγος τῆς Κύπρου ἢ τῆς Ἑλλάδος, δέν σημαίνει αὐτόματα ὅτι αὐτός εἶναι καί ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Πολλές φορές, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ὑπάρχουν ἐκεῖ πού δέν τό περιμένουμε. Καί εἶναι τραγικό σήμερα, ἔτσι ὅπως κατάντησε ἡ Κυπριακή εὐσέβεια, νά τρέχουν νά βροῦν ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ σέ μακρινούς τόπους καί ἐκτός Κύπρου πολλές φορές, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας. Μπορεῖ νά ὑπάρχουν μέσα στό σπίτι μας. Ἐχουν φαγωθεῖ ὅλοι οἱ Κύπριοι καί οἱ Ἑλλαδίτες ὅτι θά ἀπελευθερώσουμε τήν Κωνσταντινούπολη ἐπειδή τό εἶπε ὁ πατήρ Παῖσιος καί ὅτι θά δοῦμε τή δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τά ἐπόμενα χρόνια . Ὁ πατήρ Παῖσιος εἶπε γιά τή δόξα τῆς Ὁρθοδοξίας ὄχι τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δηλαδή καί οἱ Γέροντες μερικές φορές μπορεῖ νά ποῦνε ὀρισμένα πράγματα πού δέν θά γίνουν, νά τό ἔχετε ὑπόψιν σας αὐτό τό πράγμα. Ἐάν δέν γίνουν στά ἐπόμενα πέντε χρόνια αὐτά πού εἶπε ὁ πατήρ Παῖσιος θά πρέπει νά ἀρνηθοῦμε τήν πίστη μας; Πρέπει νά σκανδαλιστοῦμε; Ἡ πίστη μας ἐξαρτᾶται ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη;

Πολλοί μοῦ λένε «μά θά ἐλευθερωθεῖ ἡ Κωνσταντινούπολη». Μακάρι. Καί ἐγώ θά χαρῶ νά πάω στήν Ἀγία Σοφία. Ἐγώ δέν θά χαρῶ; Ἀλοίμονο! Ἀλλά αὐτό εἶναι τό ζητούμενο; Καί μετά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Κωνσταντινούπολης; Θά συνεχίσουμε νά

ζοῦμε! Πῶς θά ζοῦμε; Καί ὅταν θά πεθάνουμε ποῦ θά πᾶμε; Δέν θά πᾶμε στήν Κωνσταντινούπολη ὅταν πεθάνουμε. Κάπου ἄλλοῦ θά πᾶμε. Εἶμαστε ἕτοιμοι γι' αὐτό τό «ἄλλοῦ»; Ἄρα, τό ζητούμενο δέν εἶναι ὁ τόπος τοῦτος. Ἄφοῦ τό λέει κι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐκ ἔχομεν ὧδε, μένουσαν πόλιν ἀλλά τήν μέλλουσιν ἐπιζητοῦμεν». Τή μελλοντική δηλαδή πατρίδα ἐπιζητοῦμεν.

Θά εἶναι μεγάλη μου χαρά – ἐγώ εἶμαι πρόσφυγας, ὅπως καί πολλοί ἀπό σᾶς – θά πάω μιά μέρα στή Ζῶδια. Νά πάω στή Μητρόπολή μου, στόν Ἅγιο Μάμα, νά λειτουργῶ. Ἄλλά δέν εἶναι αὐτό τό ζητούμενο. Τό ζητούμενο εἶναι νά βροῦμε τό πρωτεῦον τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Νά βροῦμε τή μελλοντική πατρίδα. Βλέπεις ἀνθρώπους πού δέν μποροῦν νά συνεννοηθοῦν μέ τή γυναίκα τους. Τά παιδιά τους τά δυσκολεύουν. Τά καταπιέζουν πολλές φορές, μέ ὑπερβολικές πνευματικότητες. «Νά νηστεύετε, νά μήν πηγαίνετε ἔξω τή νύκτα, πρέπει νά γυρίσεις τήν τάδε ὥρα σπίτι». Καί αὐτή εἶναι καταπίεση ἀντί καθοδήγηση. Τί εἶναι τελικά; Μιά τυρρανία πνευματική. Πού ὀδηγᾷ πολλά νέα παιδιά μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία. Καί αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού δέν ἔχουν καλές σχέσεις μέ τά παιδιά τους, δέν ἔχουν καλή σχέση μέ τήν γυναίκα τους, πολλές φορές κάνουν καί παρακοή στόν πνευματικό τους, καί ὅμως βλέπεις συνεχῶς νά μοιράζουν φυλλάδια. Γιά προφητεῖες καί διορατικά. Δέν γίνεται αὐτό τό πράγμα. Ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει τέτοια πνευματική ἀκαταστασία, νά καθοδηγεῖ ἄλλους, μέ φυλλάδια καί μέ ἐκπομπές, καί μέ ραδιόφωνα καί μέ τηλεοράσεις.

Μερικοί γέροντες πού μπορεῖ νά ἔχουν χάρη Θεοῦ, πού μιλοῦν γι' αὐτά τά πράγματα, ἔχουν λάθος. Καί ἔχουν ἁμαρτία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Κι' ἂν συνεχίσουν ἔτσι, ἔστω καί ἂν ζοῦν σέ σπουδαῖα μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους, θά ὑποχρεωθοῦμε ἐμεῖς, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Κύπρου, νά μιλήσουμε. Καί θά μιλήσουμε ἐπώνυμα. Δέν ἔχουν δικαίωμα αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, νά

ἐπεμβαίνουν στήν πνευματική ζωή τοῦ τόπου, καί νά πανικοβάλλουν, νά τρομοκρατοῦν τό λαό τοῦ Θεοῦ. Ἔχει ποιμένες αὐτός ὁ λαός. Καί ἔχει ἀνθρώπους πού προσεύχονται. Αὐτοί πού προσεύχονται, δέν εἶναι μόνο στό Ἅγιον Ὄρος, οὔτε μόνον στά μοναστήρια. Εἶναι καί στόν κόσμον. Ἔχουν καί τά φουστάνια καί τά παντελόνια ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι καλά, ἰδιαίτερα ἐσεῖς τά νεώτερα παιδιά, ἀλλά καί ὅλος ὁ κόσμος, ὅταν ἀκούετε τέτοια πράγματα, προφητεῖες, διοράσεις καί προοράσεις, νά τίς ἀποφεύγετε, διότι δέν σᾶς βοηθοῦν οὐσιαστικά. Δηλαδή δέν πρέπει νά κάμνετε τώρα ἐπιλογές: «Αὐτή τήν προφητεία νά τήν ἀκούσω, τήν ἄλλη νά μήν τήν ἀκούσω». Ἐγώ σᾶς λέω νά μήν ἀκούσετε καμμιά. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἐπίσημα μέ τό στόμα τῶν ἐπισκόπων καί μέ ὀρισμένους Ἁγίους ἀνθρώπους – πού πάντοτε ἔχει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία – μιλήσει αὐθεντικά, τότε θά μιλήσουμε. Καί θά καθοδηγήσει τό λαό, καί θά τοῦ πει, «πρόσεχε». Αὐτό τό πρᾶγμα ἔρχεται.

Ὅταν βλέπετε ἡμερομηνίες μέσα στίς προφητεῖες νά ξέρετε ὅτι ὑπάρχει πλάνη. Αὐτό εἶναι ἓνα κριτήριο. Δέν γνωρίζουμε οὔτε τήν ἡμέρα οὔτε τήν ὥρα «ἐν ἧ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται». Δέν τό λέω ἐγώ αὐτό τό πρᾶγμα. Τό λέει τό Εὐαγγέλιο. Ὅπου βλέπετε ἡμερομηνίες νά ξέρετε ὅτι κάτι λάθος ὑπάρχει. Οὐδέποτε οἱ προφῆτες ἐπροφήτευσαν μέ ἡμερομηνίες. Προφητεύουν πάντοτε μέ σημεῖα. Ἄλλο τό σημεῖο – τό σημεῖο εἶναι κάτι γενικό – καί ἄλλο ἡ ἡμερομηνία. Σήμερα ἔχει γεμίσει ὁ τόπος ἡμερομηνίες, ἀκόμη καί πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία. Ἄν εἶναι δυνατόν! Πού δέν ξέρουν, λέει, οὔτε οἱ ἄγγελοι πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία. Τό λέει τό Εὐαγγέλιο αὐτό, δέν τό λέω ἐγώ. Δηλαδή βλέπεις πῶς μᾶς ἀπαντᾷ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί ἐμεῖς τρέχουμε νά ἀκούσουμε διάφορους ψευδοπροφῆτες.

Ἡ σημασία τοῦ νά πλησιάσεις ἓναν ἀνθρωπο τοῦ Θεοῦ εἶναι

νά ιεραρχήσεις τίς προτεραιότητες τοῦ Θεοῦ στή ζωή σου. Δηλαδή αὐτό πού εἶναι τό οὐσιῶδες. Σημαίνει νά βρίσκεσαι κοντά σέ ἕναν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ ἢ νά ψάχνεις νά βρεῖς ἕναν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, πού δέν εἶναι ἀνάγκη, οὔτε νά σοῦ πεῖ προφητεῖες, οὔτε χαρίσματα, οὔτε διοράσεις, οὔτε προοράσεις. Ἀλλά νά σοῦ φανερώσει ποιός εἶσαι καί πού πάεις. Νά σέ καθοδηγήσει στήν πνευματική ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Νά σέ καθοδηγήσει ἐνάντια στά πάθη καί στίς ἀδυναμίες. Νά σοῦ μάθει τή μετάνοια καί τή συγχώρεση, τήν ὑπομονή καί τήν ἀνεκτικότητα.

Εἶναι κάτι πού οἱ σημερινοί Κύπριοι δυστυχῶς ξεχνοῦν καί γι' αὐτό δροῦν λανθασμένα. Λυποῦμαι πάρα πολύ γι' αὐτό, γιατί ἀποδεικνύεται ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα πνευματικά προβλήματα πού ἔχουν οἱ Κύπριοι. Οἱ θρησκευόμενοι Κύπριοι τοῦ 20οῦ αἰώνα, τοῦ τέλους τοῦ 20οῦ αἰώνα.

Ἀπό ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία τοῦ Παμιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου πού ἔγινε στό Ἀκάκι τό Μάϊο 1999.

Ἡ δημοσίευση τῆς ὁμιλίας αὐτῆς γίνεται μετά ἀπό παρότρυνση πολλῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καθῶς καί Ἁγιορειτῶν πατέρων, ὅπως ἐπίσης καί πιστῶν τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Μόρφου, οἱ ὁποῖοι παρατηροῦσαν τό φαινόμενο τῆς προφητολογίας νά προκαλεῖ σύγχυση καί ἀναστάτωση στό οἶκεῖο περιβάλλον τους.

Οἱ ὁμιλίες αὐτές γίνονται στό Ἀκάκι γιά τήν πεδιάδα, καί στήν Κακοπετριά γιά τήν ὄρεινή.

